

Det Tredje Gaderum

- alinas refleksioner ved daggry over Oles/Laues fejde, 14. marts 2007

Det oversete men ikke desto mindre intimiderede subjekt: Kommunen

Hvorfor Ole kan ikke besvare Mayas spørgsmål? Selv det grundlæggende: det er jo dig selv, Ole, der har skrevet det her, eller hvad? Blot undvigende: jeg udtaler mig ikke om kvalifikationer. Vil procedere når den tid kommer. Et glimt af Laues sprogbrug. Og noget til. En snedig form for potentiel trussel, der lurder lige om hjørnet, som om Ole ville sige: "jeg skriver bare det der *kunne* siges om jer; det, den store stygge ulv - Kommunen - *kunne* sige om jer, på min anbefaling, hvis I ikke vil føje mine planer med jeres fremtid". Retorikken får mig til at føle mig, alina, en gang til, som den polske bondeknold fra en gammel fortælling, der blev sigtet for voldtægt, fordi han *kunne* det - grundet at have sit... udstyr i behold.

Den store stygge ulv vender flere gange tilbage i Laues korrespondance med Maya: den vil snart slå efter den uansvarlige personalegruppe, der ikke vil lade sig dele op og manipulere med, tværtimod, den turde miste tillid til sin lyssky formand. Den store stygge ulv vil nu, på en ret korrump måde, gribe ind i Politiklageneævnets sagsbehandling, hvis Gaderummets personale og brugere ikke uden videre bifalder Laues pludseligt opståede forkærlighed for politiets og politikernes overgreb over for de unge. Uanset om de er pæredanske, sorte eller lysegrønne - fælles for dem er, at de er fattige og frarøvede deres egen stemme. Den samme store stygge ulv ligger på lur i Fede Fredes klamme formuleringer: det er jo den - og ikke selveste Fede Frede - der vil bestemme, hvornår Fatima under velberegnede pres skal blive flov over sin egen identitet og søge et nyt job. Om sidste møde med kommunen fortæller Maya: de sidder *der* bare gloende og forstår ikke noget af dette her. Men *kunne* de det? Kan de forstå? Især, at det er netop Gaderummets personale og deres holdning til brugere og arbejdsopgaver, der i tilsynsrapporten bliver omtalt i meget positive vendinger. Lammelse. Velkendte lammelse. Kære dig, har vi overset det sidste, men ikke så lidt forurettede og misbrugte i Ole/Laues fejden, subjekt: kommunen?

Om at tåle noget uden at forstå det i tide

Hvordan kunne vi ikke reagere på Oles tiltagende uforskammethed over for de andre mennesker lidt før? - spørger du, Kalle, og sætter tankerne i gang. Og du, Fatima, du har for nylig med rette lagt mærke til, at Ole pludseligt skiftede mening lige midt i sagsforløbet. Først var det hårde linie i forhold til eksempelvis den forhandlingsparate Lars og tilsynsrapporten, så var der de der af Laue inspirerede små formelle juridiske finurligheder, så til sidst kommer der de "ydmygt" konstruerede syndebugke ind i billedet. Hvad skulle de bruges til?

Ja, vi vidste det. Ligesom når der er et gammelt mindeværdigt spejl, der ved et uheld smadres i stykker, så ligger der jo ikke straks de små skarpe fragmenter lige foran os, men først bagefter, når det nærmest er for sent, opgiver vi håbet om at spejlet, på en mirakuløs vis, bliver sig selv og hele igen. Jeg tænker tilbage på disse brudstykker. De virker tilfældige, men alligevel.

Jeg husker et - for sent aflyst - morgenmøde hos Kåre, et af dem hvor strategi i forhold til J's revalideringssag skulle drøftes og vendes om i fællesskab. Ole er der, selv om han i modsætning til mig og dig, Kalle, fik besked; han har travlt med noget hastearbejde på Laues kontor, fortæller at han kommer der næsten hver dag. Hvorfor? Det falder mig ikke ind at spørge om. Jeg husker uslørede selvglæde i Oles øjne, da han i flere omgange fortæller om en langtrukken og enorm indviklet højesteretssag der ender med et navneforbudt. Glæden over at har sit på det tørre. Jeg husker de utallige gange han nævner sin gæld, som han aldrig vil komme til at betale af på. At lejligheden skal stå i ekskonens navn... Og så videre. I årevis. Og instruktioner hvordan man slipper for at betale advokatsalær og bøder. Man vender bare en seddel om, lader være med at underskrive, der er ingen der kender til det. "Er jeg ikke dygtig?" plager Ole at sige og tilføjer: "De kan ikke gøre et dyt". Har jeg valgt at overhøre det her, fordi jeg troede, han vil bruge sine evner i en god sags tjeneste? Eller var det i mine øjne blot en gammelmandssnak, et trist udtryk for Oles ensomhed, der får ham til at prale af over for de unge, at prale ad noget, der aldrig fandt sted? Ligesom alle de gange, han i sin fuldskab hellere vil sparkes og slås af Sara og Tore end slet ingen kontakt få med de små?

Det samme dilemma dukker op når der høres fra Laue om kommunens hemmelige planer om at slå Gaderummet administrativt sammen med "andre institutioner" - er det skæbnen og forårsvinden der spiller mig en puds, eller skal Gaderummet blot være en administrativ del af Laues advokatfirmaet?

Har dette her været planlagt? Jeg tænker tilbage på december måned; Oles sygdom, tilsynsrapporten, dommen vi ikke anede noget om, den uduelige søn med sin skoleopgave, som Ole knokler på at få skrevet... I den periode kom Ole tit op på *Smuthullet* for at snakke løst eller spørge til mit helbred og velbefindende, men jeg havde knap overskud til ham. Havde han allerede på det tidspunkt sin drøm om Det Tredje Gaderum?

Skære ned til - til hvad?

Den enestående psykologiske rådgivningsfunktion i forhold til unge der ikke endnu har sin dagliggang i Gaderummet kan sagtens spares væk - så halvdelen af Kalle og Fatimas sager forsvinder af sig selv ud i det blå. De tunge tilfælde kan medicineres og henvises til psykiatrien eller omgående låses bag lås og tremmer - så halvdelen af alinas børn få lov til sejle sin egen velfortjente sø. De sølle fordrukne "udlændinge", alle de chokoladefarvede og sorte, de mørkegrønne og lyserøde kan lære at holde sig væk fra Det Tredje Gaderum eller indgå i skuffeselskaber - "resten" kan ånde frit. Mindreårige på spanden kan spille

spillet og skride eller fifle med identiteten. Så kan Pias gode evner uforstyrret bruges til kaffebrygning og forefaldende praktiske arbejde. Gaderummets unge vil som altid ryge hash, nu i de mørke privatiserede hjørner, men artig foregive at ikke gøre det - og indimellem tage lidt til næsen eller til blodet, sådan ved siden af - lidt, der ikke stinker af noget. Sterilt lille en... Lidt, der fra nu af bliver lige så legitimt i det halvskjulte rum som det dengang i gamle dage var legitimt at ryge en fed ved fællesbordet.

Det Tredje Gaderum bliver på den måde det perfekte opbevaringssted for det menneskelige affald, der ikke længere kan genbruges, der ikke længere bliver omfattet af udviklingskrav. Den rene og pæne vegetation.

Økonomien og ansvar for ansættelser bliver Kalle frataget - men, for så vidt Gaderummet ikke kan fungere uden Kalle, bliver han eventuelt tildelt en rolle som arbejdshest.

Konstruktionen af Det Tredje Gaderum

Jeg tror ikke rigtigt på at det kun handlede om at flytte midler fra rådgivningen og gælds/folketsgodelisten til TV Gaderummet; den slags foretagender, Ole og Laue er ude på, tåler ikke alt for meget medieomtale og opmærksomhed. Der skal den postmoderne form for mediestyling til for - strenge kontrol der afviser sig selv, overvågning der underkender sine egne tekniske midler, nøgen militær magt, der lader som om den er en lakridsfarvet sæbeboble. Det ville der aldrig være tid og tilstrækkelig indflydelse til i Det Tredje Gaderum. TV Gaderummet, forstået mere som "bestyrelsens" midlertidige nyttehaver, vil overleve et par måneder, måske, og så slut.. prut... finale... det har levet sin rolle ud. Tanken, der ligger bag alle disse krumspring, er muligvis drømmen om et non-profit arrangement der endelig vil bære guldæg. Ligesom Red Barnet, de stakle børnefamilier på Fyn, eller Laues reklame på nettet: at *han* er Gaderummets gratis advokat. *Han* passer på de anholdte. Hov! Sikke en grov løgn. Det gjorde, for fanden da, Hanne Reumert, Vagn Blindkilde, Janus Malcolm Petersen, Jane Ranum, Niels Forsby, Thorkild Højer, og alle de andre nu unavngivne advokater utallige gange før - det *at vide*, man arbejder gratis for de fattige - uden at reklamere for sig selv! *At vide* det og alligevel *at gøre det der burde gøres* uden fremtidige hyldest og betaling - det overskrider vel Laues forståelsesramme og handlemuligheder.

Der er blevet sagt og skrevet kvalmende meget om konflikten, ingen gider snart mere, men midt om natten, når jeg ikke kan falde i søvn, grubler jeg over mine dumme ubesvarede spørgsmål.

Hvorfor Ditte og ikke f.eks. Sten? Jeg tror at Ole næppe har udvekslet et par ord med Ditte i hele sit liv... Det kunne da ikke være personligt. Men Ditte sidder med vores regnskab. Er det det der giver anledning til angreb? Skulle Dittes stilling udvides med den økonomiske beslutnings kompetence, der nu ligger hos Kalle, sådan så stillingen kommer til at passe på Nikolaj - en proforma

administrativ-økonomisk direktør? Så i realiteten kan Ole og Laue tage over og lader Nikolaj uforstyrret gå sin druk-diskussions-studiegang på RUC; nu må du bare komme af og til, søde dreng, og skrive under? Men der *var* dog en lillebitte åbning - "udtaler mig ikke om kvalifikationer" - der betød, at Ditte *kunne* blive i huset for at lave det sure tastearbejde.

Hvorfor mig og ikke f.eks. Pia? Jeg har aldrig før oplevet fjendtlighed fra Oles side, uanset om det skyldes min egen ringe opfattelsesevne, eller om det virkelig forholdt sig sådant. Indtil jeg i januar måned kom hjem fra ferie og skrev efter min mening stille og fornuftigt svarbrev til Nikolaj. Desuden er der ikke nogen stilling at hente hos Pia. Nå, ja, når vi imødekommer kravet om at medicinere eller sende de mest udsatte unge til psykiatrien og skiller os af med unge med anden etnisk baggrund, så vil der heller ikke være ret mange opgaver til en alina. Udlevering af rent sengetøj og lignende herbergrelaterede opgaver kan selv Christinas snakkesaglige Tante Anita klare. Hvem i alverden ved hvorfor skulle jeg ikke blot mistænkeliggøres som Kalles "sengekammerat", men også fagligt og intellektuelt sidestilles, som den forsker jeg er, med en studentikos. Men der *var* ligeledes en lillebitte åbning - "udtaler mig ikke om kvalifikationer" - at jeg *kunne* blive i huset, hvis det viste sig, at en enlig mor kan blive en mere føjelig - i Oles og Laues øjne - arbejdshest end Kalle.

Hvorfor Anne og ikke f.eks. Anne-Marie? Tja, nu er vi ved det personlige, Anne udsætter sig jo selv når hun, i stedet for at foretage en endegyldig oprydning i databasen, vover at forbyde Formanden at befamle en yngre kvindelig kollega. Der står døren til Det Tredje Gaderum ikke længere på klem, hende skal man ikke fristes mere - der var vel tale om kvalifikationer: ansat kun til et par måneders databaseoprydning.

Hvorfor får Fatima modbydelige *e-mails* lige efter hun har som den sidste af personalegruppen underskrevet mistillidserklæringen? Tøvende, fordi hun manglede nuancer i udredningen af natlige slagsmål mellem fulde Christine og ligeså fulde Manuel? Var Fatima tiltænkt rollen - af hvem - som stedets arbejdsomme psykolog, der med sin blotte tilstedeværelse skulle se at blåstemple overgangen til Det Tredje Gaderum? og nu var alt håbet ude og spoleret af de "forkerte personale"?

Hvorfor Maya skulle udsættes for den massive *e-mails* terror fra Laues side? Regnede Ole trods alt at den velformulerede Maya vil til sine dages ende fremme Nikolajs akademiske karriere? Fik han Laue med på at tro på meningen med at beholde Maya? Eller var det omvendt? Brikker i et ukomplet puslespil. Det ser ud til at intrigens indhold og de personlige angreb kommer mere fra Ole, mens Laue står mere for formen og den overordnede strategi.

Jeg sidder nu i nattens stund og gennemlæser de ondsksfulde *e-mails*, smågriner over Laues eksemplariske brug af pisk-og-gulerod metoden og - med *Lingua Tertii Imperii* i baghovedet - kigger jeg på disse små selvafslørende sproglige fænomener. Hvordan disse forandres og forvandles. Hvad bærer de på. Tiltaleformerne. Detaljer. Ligesom Oles overgang fra "Kalle" til "Carl-Eric". I sin

tid, som den forbigående i køkkenet ovenpå, kom jeg med en sammenlignende bemærkning om en "skilsmisse-attitude". Ude af stand til at tro på det øjensynlige, det nærliggende, nemlig kopiering af JOJ's sproglige og indholdsmæssige formåen, om ikke endsige en faktisk forbindelse - fra Oles side. I dag er jeg nødt til at genkende retorikken; modvilligt analyserer jeg sprogbrugen og misbrugen. Dybt privatiserende "kun til dig kære Maya med kærlig hilsen fra laue med lille l" til sidst bliver til nul tiltaleform med en ubestemt hilsen fra en advokat angivet med fuld navn, adresse, firmanavnet og... tja, der mangler bare hans skonummer. Distancen. Skulle dette offentliggøres? Så husker jeg Oles vrede og angst for at udtale sig når diktafonen er tændt.

I takt med at Laues sprogbrug bliver mindre og mindre kræsen, og tankegangen mindre og mindre sammenhængende, kommer han med flere gentagelser; truslerne bliver knap så tildækkede, følelser og hidtil skjulte intentioner bryder frem. Det gennemgående tema kredser omkring opdeling i "de gode og dumme" og "de forkerte" personale, Kalle undtaget, han kan ikke undværes, og derfor skal han spaltes i 2 personer: den dårlige administrator og den gode arbejdshest.

Så er der regnskab, der ikke må skrives under af bestyrelsens medlemmer, slet ikke af en så lille pige som Maya, henvist til at leve i skyggen af en opdigtet Super Ekstraordinære Revisor-figur, der altid vil holde Laue i hånden og lytte til hans hvisken for at undergrave det hele for os andre. Så dukker der selvfølgelig op igen den store stygge ulv, Kommunen, der går rundt og truer Gaderummets eksistens.

Der må ikke mangle Frelseren, der i situationen tager skikkelse af Treenigheden: Ole/Laue/Nikolaj, med lille skumle djævel i hælene, som for selskabs skyldt legemliggøres i Fredes skumle person; alt i alt: så mange - til tider alt for velkendte - billeder, men ingen mening, må jeg gå i seng og sove nu?

Til sidst plover der op en helt anden skikkelse, der i sit rent billedlige udtryk henviser til en imaginær figur af én, der holder hånden over de forkerte: de fejlfarvede, de løsslupne oprørske personer, osv., figur der pudsigt nok danner den eneste levende modforestilling til Det Tredje Gaderum.

Tak, kære venner, fordi I vil høre på mig, nu har jeg fortjent mine 4 timers søvn.

Alina